

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 97¹ i lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, § 4² i lov nr. 537 af 17. juni 2008 om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Autorisation som social- og sundhedsassistent), § 5, stk. 2,³ i lov nr. 538 af 17. juni 2008 om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Autorisation som social- og sundhedsassistent), § 9, stk. 2,⁴ i lov nr. 706 af 25. juni 2010 om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, sundhedsloven og forskellige andre love (Et nyt patientklagesystem, mulighed for at klage over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed, forenkling af regler om tilsynsforanstaltninger m.v.), § 3, stk. 2,⁵ i lov nr. 155 af 26. februar 2011 om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Autorisation som optometrist m.v.) og § 4, stk. 2,⁶ i lov nr. 361 af 9. april 2013 om ændring af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (Midlertidig autorisationsfritagelse ved manglende medvirken ved tilsyn og mulighed for Sundhedsstyrelsen for at stille sundhedsmæssige krav til behandlingssteders virksomhed) fastsættes, at lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed skal gælde for Færøerne i følgende affattelse:

Afsnit I

Fælles bestemmelser om autorisation af sundhedspersoner

Kapitel 1

Formålet med autorisationsordninger

§ 1. Lovens formål er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med fare eller særlig fare for patienter.

Stk. 2. En autorisation efter denne lov giver indehaveren ret til at anvende en bestemt titel, jf. afsnit II.

Stk. 3. For læger, tandlæger, kiropraktorer, jordemødre, kliniske tandteknikere, optikere, kontaktlinseoptikere og optometriste samt tandplejere forbeholdes den autoriserede endvidere ret til at udøve en bestemt sundhedsfaglig virksomhed, jf. afsnit II.

Kapitel 2

Meddelelse af autorisation

§ 2. Autorisation meddeles af Sundhedsstyrelsen til personer, der har gennemført en nærmere bestemt uddannelse, jf. afsnit II. Sundhedsstyrelsen fører registre over de forskellige grupper af autoriserede sundhedspersoner.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om meddelelse af autorisation, herunder om periodisk fornyelse af autorisation.

Stk. 3. Autorisation kan ikke meddeles den, der opfylder betingelserne for fratagelse af autorisation, jf. §§ 6 og 7.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om offentliggørelse af meddelte autorisationer.

§ 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson, som er nødvendige for gennemførelsen af overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked og direktiver vedtaget af Den Europæiske Union.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen meddeler autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den tilsvarende danske eller færøske uddannelse. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af virksomhed. Autorisationen kan tidsbegrænses.

§ 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter gebyrer for Sundhedsstyrelsens meddelelse af autorisation efter denne lov samt gebyrer for tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis læge, tandlæge eller kiropraktor og tilladelse til at betegne sig som speciallæge eller specialtandlæge baseret på uddannelse gennemført i Danmark, Færøerne eller i udlandet.

Kapitel 3

Fraskrivelse, fratagelse og generhvervelse af autorisation samt virksomhedsindskrækning og ophør heraf

Fraskrivelse og generhvervelse af autorisation m.v.

§ 5. En autoriseret sundhedsperson kan over for Sundhedsstyrelsen fraskrive sig autorisationen for en fastsat periode eller indtil videre. Autorisationen generhverves, når en fastsat tidsfrist for fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt også inden for en fastsat tidsfrist generhverves efter ansøgning til Sundhedsstyrelsen, såfremt de omstændigheder, der begrundede fraskrivelsen, ikke længere findes at være til stede.

Stk. 2. En autoriseret sundhedsperson kan meddele til Sundhedsstyrelsen, at vedkommende vil indskrænke sit virksomhedsområde for en periode eller indtil videre. Virksomhedsindskrækningen ophører, når perioden for indskrækningen er udløbet. Virksomhedsindskrækningen kan i øvrigt inden for en fastsat tidsfrist ophæves helt eller delvis efter ansøgning til Sundhedsstyrelsen, hvis de omstændigheder, der begrundede indskrækningen, ikke længere er til stede.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsens afgørelser om generhvervelse og om ophævelse af virksomhedsindskrækning efter stk. 1 og 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. En person, der har fraskrevet sig autorisation eller indskrænket sit virksomhedsområde efter stk. 1 og 2, kan forlange Sundhedsstyrelsens afslag på generhvervelse af autorisationen eller ophævelse af virksomhedsindskrækningen indbragt for domstolene, hvis der er forløbet mindst 1 år efter fraskrivelsen eller virksomhedsindskrækningen, eller efter at generhvervelse eller ophævelse af virksomhedsindskrækningen senest er nægtet ved dom. Sundhedsstyrelsens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 5. Begæring om domstolsprøvelse efter stk. 4 skal fremsættes over for Sundhedsstyrelsen, senest 3 uger efter at Sundhedsstyrelsens afgørelse er meddelt den pågældende. Sundhedsstyrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Fratagelse af autorisation m.v. på grund af fysisk tilstand eller mangelfuld sjælstilstand

§ 6. En autoriseret sundhedsperson kan fratages autorisationen, såfremt udøveren må antages at være til fare for andre mennesker på grund af

- 1) en fysisk tilstand, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet, eller
- 2) sygdom eller misbrug af rusmidler el.lign., der bevirker, at udøveren varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan, når der er begrundet mistanke om forhold som beskrevet i stk. 1, nr. 1 og 2, påbyde en autoriseret sundhedsperson at lade sig underkaste undersøgelser og medvirke ved kontrolforanstaltninger samt at udlevere relevante helbredsoplysninger til belysning af nævnte forhold.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsens afgørelser i efter stk. 2 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. En sundhedsperson kan fratages autorisationen, hvis vedkommende overtræder påbud udstedt i medfør af stk. 2.

Fratagelse af autorisation m.v. på grund af grov forsømmelighed

§ 7. En autoriseret sundhedsperson kan fratages autorisationen, såfremt udøveren må antages at være til fare for andre mennesker på grund af grov forsømmelighed udvist ved udøvelsen af hvervet.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan meddele et fagligt påbud til en autoriseret sundhedsperson om ændring af dennes virksomhed, hvis styrelsen finder, at sundhedspersonen har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed. Sundhedsstyrelsen kan inden meddelelsen af påbud indhente en skriftlig erklæring fra Retslægerådet. En autoriseret sundhedspersons virksomhedsområde kan endvidere indskrænkes i de i 1. pkt. nævnte situationer efter reglerne i § 9.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter stk. 2, 1. pkt., kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. En sundhedsperson kan fratages autorisationen, hvis vedkommende ikke afgiver de i § 26, stk. 2, omtalte oplysninger til gennemførelse af tilsynet eller ikke efterkommer påbud efter stk. 2, 1. pkt.

Midlertidig fratagelse af autorisation og indskrænkning af virksomhedsområde i påtrængende tilfælde

§ 8. Sundhedsstyrelsen kan i påtrængende tilfælde, hvor den fortsatte virksomhed skønnes at frembyde overhængende fare, midlertidigt fratage udøveren af hvervet autorisationen.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan i påtrængende tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at en autoriseret sundhedsperson er til fare for patientsikkerheden på et eller flere faglige områder, midlertidigt indskrænke den pågældendes ret til virksomhedsudøvelse, mens mistanken undersøges.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan midlertidigt fratage en sundhedsperson autorisationen eller indskrænke en sundhedspersons ret til virksomhedsudøvelse, hvis vedkommende ikke medvirker ved tilsyn, jf. § 6, stk. 2, eller § 26, stk. 2.

Stk. 4. Sættes ikke i kraft for Færøerne.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter stk. 1 og 2 bortfalder, senest 2 år efter at styrelsen har truffet afgørelse, medmindre Sundhedsstyrelsen forinden har anlagt sag, jf. § 9, om fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter stk. 1-3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. En autoriseret sundhedsperson kan efter reglerne i § 9 fratages autorisationen, hvis vedkommende efter at have fået indskrænket sin ret til virksomhedsudøvelse efter stk. 2 fortsætter med at udøve sådan virksomhed.

Procedure for fratagelse af autorisation m.v.

§ 9. Sundhedsstyrelsen anlægger retssag i den borgerlige retsplejes former om fratagelse af autorisation efter § 6, stk. 1, § 6, stk. 4, § 7, stk. 1, § 7, stk. 4, og § 8, stk. 6, eller om indskrænkning af en autoriseret sundhedspersons virksomhedsområde efter § 7, stk. 2, 3. pkt.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen skal, inden sag anlægges, indhente en skriftlig erklæring fra Retslægerådet. Sundhedsstyrelsen skal, inden sag anlægges, endvidere opfordre udøveren af hvervet til at udtale sig skriftligt eller afgive en mundtlig redegørelse i et møde, hvori også Retslægerådet deltager.

Stk. 3. Det kan i en dom om fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde fastsættes, at anke ikke har opsættende virkning.

Procedure for generhvervelse af autorisation m.v.

§ 10. Sundhedsstyrelsen kan efter ansøgning give en person, der har fået frataget sin autorisation eller indskrænket sit virksomhedsområde efter §§ 6-9 eller 12, tilladelse til at generhverve autorisationen eller få ophævet virksomhedsindskrænkningen, når de omstændigheder, der begrundede autorisationsfratagelsen eller virksomhedsindskrænkningen, ikke længere er til stede.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsens afslag på generhvervelse kan tidligst indbringes for domstolene, 1 år efter at der er truffet afgørelse om endelig fratagelse af autorisation eller virksomhedsindskrænkning, eller efter at generhvervelse af autorisationen eller ophævelse af virksomhedsindskrænkningen senest er nægtet ved dom.

§ 11 (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Udenlandsk autorisation

§ 12. Er autorisation som sundhedsperson i Danmark eller Færøerne meddelt på grundlag af autorisation i et andet land, kan Sundhedsstyrelsen fratage vedkommende autorisationen eller foretage indskrænkninger af virksomhedsområdet, hvis autorisationen i vedkommende andet land bliver frataget den pågældende eller på anden måde mister sin gyldighed.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Offentliggørelse af autorisationsændringer m.v.

§ 13. Sundhedsstyrelsen offentliggør afgørelser om faglige påbud efter § 7, stk. 2, om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde efter §§ 6-9 og 12 og om fratagelse eller indskrænkning af retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler efter § 36 og § 51. Sundhedsstyrelsen offentliggør endvidere beslutning om fraskrivelse af autorisation og frivillig virksomhedsindskrænkning i medfør af § 5.

Stk. 2. Meddelelse om bortfald og generhvervelse af retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler skal gives til landets apotekere og Landslægen og kan gives til andre landes sundhedsmyndigheder.

Stk. 3. Såfremt en autoriseret sundhedsperson i medfør af § 79, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939: Straffeloven, med senere og kommende ændringer, frakendes retten til at udøve sundhedsfaglig virksomhed, skal anklagemyndigheden give Sundhedsstyrelsen meddelelse herom. Sundhedsstyrelsen offentliggør rettens afgørelse om frakendelse.

Bortfald af retten til selvstændig faglig virksomhed

§ 14. Ret til at udøve selvstændig faglig virksomhed bortfalder, når den autoriserede sundhedsperson fylder 75 år, jf. dog stk. 3. Retten til fortsat at anvende professionsbetegnelsen bortfalder ikke.

Stk. 2. For læger, tandlæger og kiropraktorer medfører bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., bortfald af tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan efter ansøgning give tilladelse til, at en autoriseret sundhedsperson kan fortsætte sin selvstændige faglige virksomhed helt eller delvis, efter at vedkommende er fyldt 75 år.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4

Uddannelse

Grunduddannelse af sundhedspersoner

§ 15. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Videreuddannelse af sundhedspersoner

§ 16. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan efter forhandling med undervisningsministeren eller ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte regler om videreuddannelse for personalegrupper inden for sundhedsvæsenet, hvor sådanne regler ikke allerede er fastsat ved lov. Herunder kan aftales, at videreuddannelse kan varetages i samarbejde med de nævnte ministerier.

Stk. 2. Ved en videreuddannelse forstås efter denne bestemmelse en uddannelse, hvor den studerende gennemfører en samlet længerevarende uddannelse på et højere niveau end grunduddannelserne og med en udvidelse af den faglige kompetence.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om:

- 1) Videreuddannelsesinstitutionernes styrelse, organisation og finansiering.
- 2) Videreuddannelsernes indhold og mål.
- 3) Optagelse, herunder antal af studerende til videreuddannelserne.
- 4) Kvalitetskontrol, herunder censorordninger.
- 5) Ansættelse af lærere og videnskabelige medarbejdere.
- 6) Klager fra de studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver samt om, at klager ikke kan indbringes for en højere administrativ myndighed.
- 7) Titelanvendelse ved gennemførelse af videreuddannelsen.

Kapitel 5

Pligter m.v.

Omhu og samvittighedsfuldhed

§ 17. En autoriseret sundhedsperson er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved benyttelse af medhjælp, økonomisk ordination af lægemidler m.v.

Medhjælp

§ 18. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om autoriserede sundhedspersoners benyttelse af medhjælp.

Oplysnings- og indberetningspligt

§ 19. En autoriseret sundhedsperson er forpligtet til at afgive de indberetninger og anmeldelser, som af hensyn til den offentlige sundhed afkræves vedkommende af sundhedsmyndighederne, og til at opfylde den oplysnings- og indberetningspligt, der i øvrigt påhviler vedkommende efter lovgivningen.

Erklæringer

§ 20. En autoriseret sundhedsperson skal ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, udvise omhu og uhildethed.

Stk. 2. En autoriseret sundhedsperson er forpligtet til på begæring fra en offentlig myndighed i det efter formålet fornødne omfang at afgive erklæring til offentlig brug om de sundhedsfaglige iagttagelser, som den pågældende er i stand til at give oplysning om, vedrørende en af vedkommende undersøgt, behandlet eller plejet person, der søger eller får offentlige økonomiske ydelser eller anden offentlig hjælp. Samme pligt påhviler sygehuse og lignende institutioner.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler for afgivelse af erklæringer. Kræves en i lovgivningen foreskrevet eller forudsat erklæring afgivet på en særlig blanket, eller ønsker en offentlig myndighed i øvrigt at benytte en særlig blanket, skal Sundhedsstyrelsen forinden have lejlighed til at udtale sig om blankettens indhold. Dette gælder dog ikke simple syge- og raskmeldingserklæringer.

Kapitel 6

Patientjournaler

Journalføring

§ 21. Læger, tandlæger, kiropraktorer, jordemødre, kliniske diætister, kliniske tandteknikere, tandplejere, optikere, kontaktlinseoptikere og optometriste skal føre patientjournaler over deres virksomhed. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler herom.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om, at andre end de i stk. 1 nævnte grupper af autoriserede sundhedspersoner skal føre patientjournaler, herunder om omfanget af journalføringspligten m.v.

Journalens indhold

§ 22. Patientjournalen skal føres, når der som led i sundhedsmæssig virksomhed foretages undersøgelse og behandling m.v. af patienter. Der skal føres en journal for hver patient.

Stk. 2. Patientjournalen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for en god og sikker patientbehandling. Oplysningerne skal journalføres så snart som muligt efter patientkontakten. Det skal fremgå, hvem der har indført oplysningerne i patientjournalen, og tidspunktet herfor.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler om patientjournalens indhold og andre pligter vedrørende journalføring.

Journalføringsmedier

§ 23. Patientjournalen kan føres manuelt eller elektronisk.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om sikkerheden i forbindelse med adgangen til og brugen af patientjournaler og kan herunder opstille krav om, at udenforstående ikke får adgang eller tilgang til journalen.

Rettelse af journaler

§ 24. Oplysninger i patientjournalen må ikke slettes eller gøres ulæselige.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler om rettelser i patientjournalen.

Opbevaring og overdragelse af journaler

§ 25. Patientjournalen skal opbevares i mindst 10 år efter den seneste optegnelse i journalen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Patientjournaler af betydning for en klage-, tilsyns- eller erstatningssag skal opbevares, så længe vedkommende sag verserer.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler om, hvem opbevaringspligten påhviler, og kan fastsætte en kortere opbevaringsperiode for nogle grupper af autoriserede sundhedspersoner og for dele af journalen.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler om overdragelse og opbevaring af patientjournaler i forbindelse med, at en anden autoriseret sundhedsperson overtager behandlingen af en patient, eller en autoriseret sundhedsperson ophører med eller overdrager sin virksomhed. Sundhedsstyrelsen kan herunder fastsætte regler, der fraviger de almindelige bestemmelser om indhentelse af patienters samtykke til videregivelse af helbredsoplysninger.

Kapitel 7

Tilsyn

§ 26. Autoriserede sundhedspersoner er undergivet tilsyn af Sundhedsstyrelsen efter § 4 i kongelig anordning nr. 634 af 20. juli 1995 om ikrafttræden på Færøerne af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Stk. 2. Autoriserede sundhedspersoner og eventuelle arbejdsgivere for sådanne er forpligtede til på begæring af tilsynsmyndigheden at afgive alle oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet, herunder oplysninger til brug for vurdering af fratagelse af autorisation efter §§ 6-8.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan til brug for tilsynet med sundhedspersoner fastsætte regler om udveksling med andre landes sundhedsmyndigheder af oplysninger vedrørende disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller andre alvorlige konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af sundhedspersoners virksomhed.

Afsnit II

Særlige bestemmelser for de enkelte grupper af autoriserede sundhedspersoner

Kapitel 8

Læger

Autorisation

§ 27. Autorisation som læge meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk lægevidenskabelig embedseksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Den, der har bestået dansk eller færøsk lægevidenskabelig eksamen, skal over for et lægevidenskabeligt fakultet have aflagt lægeløftet, før autorisation kan meddeles.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som læge har kun den, der har autorisation som læge.

Stk. 3. Ret til at udøve lægevirksomhed, jf. § 74, har kun den, der har autorisation som læge.

Midlertidig tilladelse til at udøve lægevirksomhed

§ 28. Såfremt befolkningens behov for lægehjælp under større epidemier og lign. ikke kan dækkes, kan ministeren for sundhed og forebyggelse meddele andre end læger midlertidig tilladelse til at udøve lægevirksomhed.

Selvstændigt virke som læge

§ 29. Tilladelse til selvstændigt virke som læge meddeles af Sundhedsstyrelsen den læge, der har gennemgået den i § 31 omhandlede turnusuddannelse eller en uddannelse, der kan sidestilles hermed.

Stk. 2. En læge, som ikke har opnået den i stk. 1 nævnte tilladelse, eller hvor denne er bortfaldet, jf. § 14, kan virke i underordnet stilling på sygehus eller som amanuensis hos eller midlertidig stedfortræder for en alment praktiserende læge.

Speciallæge

§ 30. En læge må ikke uden særlig tilladelse betegne sig som speciallæge. Ministeren for sundhed og forebyggelse afgør efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen baseret på rådgivning fra det i § 33 nævnte nationale råd for lægers videreuddannelse, inden for hvilke grene af lægevidenskaben læger kan opnå tilladelse til at betegne sig som speciallæge. Tilladelsen meddeles af Sundhedsstyrelsen.

Turnusuddannelse

§ 31. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling nærmere regler for den turnusuddannelse, der gives til autoriserede læger, for at disse kan opnå tilladelse til selvstændigt virke som læge, jf. § 29. Turnusuddannelsen skal foregå under ansættelse og have en varighed på 12-18 måneder.

Stk. 2. Såfremt det er nødvendigt for at skaffe læger adgang til den i stk. 1 nævnte turnusuddannelse kort efter aflagt eksamen, kan ministeren for sundhed og forebyggelse pålægge offentlige sygehuse og private sygehuse, som modtager offentlig støtte, eller på hvilke patienter indlægges for offentlig regning, at modtage læger i forhold til deres behov for lægeuddannet personale.

Stk. 3. Nærmere regler om de i stk. 2 nævnte pålæg fastsættes af ministeren for sundhed og forebyggelse efter forhandling med regionerne i forening, og således at der ikke pålægges noget sygehus m.v. pligt til at modtage et større antal læger end gennemsnittet af det antal, som i de sidste 3 år har haft tilsvarende virksomhed på sygehuset m.v., medmindre forholdene forandres.

Stk. 4. I tilfælde, hvor læger ikke inden for et rimeligt tidsrum efter eksamen kan få adgang til turnusuddannelse, bemyndiges ministeren for sundhed og forebyggelse til at dispensere fra de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

Videreuddannelse til speciallæge m.v.

§ 32. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter regler for lægers videreuddannelse ud over den i § 31 nævnte turnusuddannelse med henblik på udøvelse af nærmere bestemte lægelige funktioner, herunder virke i almen praksis, og for anvendelse af særlige betegnelser for læger, der har gennemgået sådan uddannelse.

Det nationale råd for lægers videreuddannelse

§ 33. Ministeren for sundhed og forebyggelse nedsætter et nationalt råd for lægers videreuddannelse, der rådgiver myndighederne i spørgsmål om lægers videreuddannelse.

Stk. 2. Rådet består af en formand, formændene for de 3 regionale videreuddannelsesråd, jf. § 34, og et af ministeren for sundhed og forebyggelse nærmere fastsat antal medlemmer.

Stk. 3. Formanden og medlemmerne udnævnes for en 4-årig periode. Genudnævnelse kan finde sted.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse udnævner efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen rådets formand. Sundhedsstyrelsen udnævner de øvrige medlemmer samt suppleanter, der kan fungere i

medlemmernes forfald. Suppleanterne udnævnes for samme periode som de medlemmer, de skal være suppleanter for.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om rådets sammensætning. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler for rådets virksomhed.

Regionale videreuddannelsesråd for læger

§ 34. De pågældende regionsråd nedsætter 3 regionale videreuddannelsesråd for læger for henholdsvis

- 1) Hovedstadsregionen og Region Sjælland,
- 2) Region Syddanmark og
- 3) Region Midtjylland og Region Nordjylland.

Stk. 2. De regionale videreuddannelsesråd har til opgave at rådgive regionerne i forhold vedrørende den lægelige videreuddannelse og at træffe afgørelse vedrørende fordeling af uddannelsesforløb inden for regionen, godkendelse af uddannelsesafdelinger og tilrettelæggelse af uddannelsesforløb m.v.

Stk. 3. De regionale videreuddannelsesråds afgørelser kan påklages til Sundhedsstyrelsen.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage efter stk. 2 og 3 og kan herunder bestemme, at afgørelser ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler for videreuddannelsesrådenes sammensætning og virksomhed.

Kapitel 9

Særligt om lægers ret til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler

§ 35. Anser Sundhedsstyrelsen det for ønskeligt, at der føres kontrol med en læges ordinationer af afhængighedsskabende lægemidler, kan den pålægge lægen at føre nøjagtige optegnelser om disse ordinationer, herunder om ordinationernes tidspunkt, art og mængde, patientens navn og adresse og indikationen for ordinationen, og at indsende disse optegnelser til Landslægen efter nærmere af styrelsen fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Bestemmelserne om ordination af afhængighedsskabende lægemidler gælder også for lægens personlige forbrug.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen afgør, hvad der i denne lov forstås ved afhængighedsskabende lægemidler.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 36. Dersom en læge, hvem der er meddelt pålæg efter § 35, begår væsentlig overtrædelse af dette, eller dersom Sundhedsstyrelsen finder, at vedkommende ordinerer afhængighedsskabende lægemidler på uforsvarlig måde, kan Sundhedsstyrelsen fratage vedkommende retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af disse lægemidler for en tid af fra 1 til 5 år eller indtil videre.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsens afgørelse efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Lægen kan forlange Sundhedsstyrelsens afgørelse efter stk. 1 indbragt for domstolene. Begæring om domstolsprøvelse skal fremsættes over for Sundhedsstyrelsen, inden 3 uger efter at Sundhedsstyrelsens afgørelse er meddelt den pågældende. Sundhedsstyrelsen anlægger sag mod lægen i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsens afgørelse efter stk. 1 har, medmindre Sundhedsstyrelsen bestemmer andet, virkning straks fra meddelelsen af afgørelsen og uafhængigt af, om afgørelsen begæres indbragt for domstolene.

§ 37. En læge kan over for Sundhedsstyrelsen fraskrive sig retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler eller en nærmere angiven gruppe af sådanne lægemidler for en nærmere angiven periode eller indtil videre.

Stk. 2. Retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler tilbagegives, når den angivne periode er udløbet. Sundhedsstyrelsen kan endvidere efter ansøgning tilbagegive retten helt eller delvist, hvis omstændigheder, der begrundede fraskrivelsen, ikke længere er til stede.

Stk. 3. Lægen kan forlange et afslag efter stk. 2 fra Sundhedsstyrelsen på tilbagegivelse af ordinationsretten indbragt for domstolene, hvis der er forløbet mindst 1 år efter fraskrivelsen af ordinationsretten, eller efter at tilbagegivelse af ordinationsretten senest er nægtet ved dom. Sundhedsstyrelsen afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 4. Begæring om domstolsprøvelse efter stk. 3 skal fremsættes overfor Sundhedsstyrelsen, senest 3 uger efter at Sundhedsstyrelsens afgørelse er meddelt den pågældende. Sundhedsstyrelsen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

§ 38. En læge, der i medfør af § 36 eller § 37 har mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, må ikke foretage sådanne ordinationer eller give andre læger vildledende oplysninger for at få dem til at ordinere lægemidlerne for sig.

§ 39. Når en læge efter ovenstående bestemmelser helt eller delvis har mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, påhviler det Landslægen at foretage de til lægens praksis fornødne ordinationer af sådanne lægemidler. Landslægen kan dog udpege en anden dertil villig læge til at foretage disse ordinationer. Nærmere regler om fremgangsmåden ved disse ordinationer kan fastsættes af Sundhedsstyrelsen.

§ 40. Reglerne i § 10 finder tilsvarende anvendelse for tilbagegivelse af retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler eller en nærmere angiven gruppe af lægemidler, som er frataget lægen efter § 36.

§ 41. Ordination af afhængighedsskabende lægemidler som led i behandling af personer for stofmisbrug foretages af offentligt ansatte læger. Dog kan enkeltstående ordinationer som led i abstinensbehandling af kort varighed foretages af andre læger.

Stk. 2. Sættes ikke i kraft på Færøerne.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler for ordinationen og for den hertil knyttede udlevering og kontrol, herunder om adgangen til at lade udlevering og kontrolforanstaltninger finde sted lokalt.

Stk. 4. Denne bestemmelse gælder ikke for behandling i Kriminalforsorgens institutioner. Justitsministeren fastsætter efter drøftelse med Sundhedsstyrelsen regler for samarbejdet mellem Kriminalforsorgens læger og de læger, der kan ordinere afhængighedsskabende lægemidler i medfør af stk. 1.

Kapitel 10

Lægers pligter og forhold til det offentlige

Lægens pligter

§ 42. Enhver læge er forpligtet til på begæring at yde den første fornødne lægehjælp, når hurtig lægehjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for påtrængende nødvendig, såsom ved forgiftningstilfælde, større blødninger, kvælningsanfald og fødsler, hvor jordemoderhjælp ikke kan skaffes til veje, eller hvor jordemoderen tilkalder lægen. Har lægen gyldigt forfald, eller kan rettidig lægehjælp blive

ydet af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil, er lægen dog fritaget for den omhandlede forpligtelse.

Stk. 2. Ønsker en læge ikke længere at virke som læge, kan den pågældende ved skriftligt at meddele dette til Sundhedsstyrelsen frigøre sig for pligten til at yde lægehjælp efter stk. 1. Sundhedsstyrelsen offentliggør meddelelse om, at pågældende er ophørt med at virke som læge.

§ 43. Har en læge ydet fødselshjælp ved en fødsel, hvor ingen jordemoder har medvirket, påhviler det lægen at foretage de optegnelser og indberetninger, som det er påbudt jordemødre at foretage.

§ 44. Kommer en læge i sin virksomhed til kundskab om, at en person lider af sådanne sygdomme eller mangler i fysisk eller sjælelig henseende, at personen i betragtning af de forhold, hvorunder denne lever eller arbejder, udsætter andres liv eller helbred for nærliggende fare, er lægen forpligtet til at søge faren afbødet ved henvendelse til vedkommende selv eller om fornødent ved anmeldelse til Landslægen eller Sundhedsstyrelsen.

§ 45. En læge, der samarbejder med lægfolk, som behandler syge, jf. § 73, må ikke bibringe almenheden en urigtig forestilling om, at behandlingen sker efter lægens anvisning eller på lægens ansvar.

Takster for lægeerklæringer

§ 46. Vedkommende minister eller landsstyremedlem kan efter forhandling med pågældende lægeorganisation fastsætte takster for sådanne lægeerklæringer, som udkræves ifølge lovgivningen, og som hviler på lægeundersøgelser, hvis omfang i det væsentlige ligger fast. Det samme gælder med hensyn til lægeundersøgelser m.v., hvis omfang i det væsentlige ligger fast, og som foretages til brug for domstolene eller forvaltningen.

Kapitel 11

Tandlæger

Autorisation m.v.

§ 47. Autorisation som tandlæge meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk tandlægeeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som tandlæge har kun den, der har autorisation som tandlæge.

Stk. 3. Ret til at udøve tandlægevirksomhed har kun den, der har autorisation som tandlæge.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen fastsætte regler om tandlægers adgang til at betegne sig som specialtandlæger.

Selvstændigt virke som tandlæge

§ 48. Tilladelse til selvstændigt virke som tandlæge meddeles af Sundhedsstyrelsen den tandlæge, der i 1 år har virket i underordnet stilling, jf. stk. 3, hos en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om den i stk. 1 nævnte praktiske uddannelse.

Stk. 3. En tandlæge, som ikke har opnået den i stk. 1 nævnte tilladelse, kan virke i underordnet stilling på en klinik under en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke.

Tandlægevirksomhed

§ 49. Tandlægevirksomhed omfatter forebyggelse af instrumentel og medikamentel art, diagnostik og behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tænder, mund og kæber.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om afgrænsningen af tandlægers virksomhedsområde over for lægers, herunder regler om, at enkelte dele af den i stk. 1 nævnte virksomhed kun må udføres af læger.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan endvidere fastsætte regler om, at dele af den i stk. 1 nævnte virksomhed kun må udføres af tandlæger, der har gennemgået en supplerende uddannelse.

§ 50. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om ordination og anvendelse af lægemidler, herunder bedøvelsesmidler, som led i udøvelsen af tandlægevirksomhed.

Afhængighedsskabende lægemidler

§ 51. Reglerne om retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler i kapitel 9 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tandlægers ret til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler.

Stk. 2. En tandlæge, der har mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, må ikke foretage sådanne ordinationer eller give vildledende oplysninger til andre for at få dem til at ordinere lægemidlerne for sig.

Kapitel 12

Kiropraktorer

Autorisation

§ 52. Autorisation som kiropraktor meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk kiropraktoreksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som kiropraktor har kun den, der har autorisation som kiropraktor.

Stk. 3. Ret til at udøve kiropraktorvirksomhed har kun den, der har autorisation som kiropraktor, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Kiropraktorvirksomhed omfatter diagnostik, forebyggelse og kiropraktisk behandling af biomekaniske funktionsforstyrrelser i rygsøjle, bækken og ekstremiteter.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af kiropraktorvirksomhed, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Lægers og fysioterapeuters virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

Selvstændigt virke som kiropraktor

§ 53. Tilladelse til selvstændigt virke som kiropraktor meddeles af Sundhedsstyrelsen den kiropraktor, der har gennemgået en supplerende praktisk uddannelse på 1 år hos en kiropraktor med tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 2. En kiropraktor, som ikke har opnået den i stk. 1 nævnte tilladelse, kan virke i underordnet stilling på sygehus eller klinik, begge steder under en kiropraktor med tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om den i stk. 1 nævnte supplerende praktiske uddannelse.

Kapitel 13

Sygeplejersker

Autorisation

§ 54. Autorisation som sygeplejerske meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk sygeplejerskeeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som sygeplejerske har kun den, der har autorisation som sygeplejerske.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af sygeplejerskevirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 14

Jordemødre

Autorisation

§ 55. Autorisation som jordemoder meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk jordemodereksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som jordemoder har kun den, der har autorisation som jordemoder.

Stk. 3. Ret til at udøve jordemodervirksomhed har kun den, der har autorisation som jordemoder, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Jordemodervirksomhed omfatter konstatering af svangerskab, varetagelse af forebyggende helbredsmæssige undersøgelser under svangerskab, herunder behovsundersøgelser og undersøgelser med henblik på at diagnosticere risikosvangerskaber, samt fødselshjælp til den fødende og barnet under spontant forløbende fødsler.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af jordemodervirksomhed, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Lægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

Jordemoderens pligter

§ 56. Er der ved en fødsel tilkaldt læge, påhviler det jordemoderen at bistå denne under den behandling, som lægen skønner det nødvendigt at foretage.

§ 57. En jordemoder skal yde den nødvendige jordemoderhjælp, når hurtig jordemoderhjælp efter de foreliggende oplysninger er af afgørende betydning. Dette gælder dog ikke, hvis jordemoderen har gyldigt forfald eller rettidig jordemoderhjælp kan ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil.

Kapitel 15

Ergoterapeuter

Autorisation

§ 58. Autorisation som ergoterapeut meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk ergoterapeuteksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som ergoterapeut har kun den, der har autorisation som ergoterapeut.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af ergoterapeutvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 16

Fysioterapeuter

Autorisation

§ 59. Autorisation som fysioterapeut meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk fysioterapeuteksamen eller en udenlandsk uddannelse, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som fysioterapeut har kun den, der har autorisation som fysioterapeut.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af fysioterapeutvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 17

Bioanalytikere

Autorisation

§ 60. Autorisation som bioanalytiker meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk bioanalytikereksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som bioanalytiker har kun den, der har autorisation som bioanalytiker.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af bioanalytikervirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 18

Kliniske diætister

Autorisation

§ 61. Autorisation som klinisk diætist meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk eksamen som klinisk diætist eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som klinisk diætist har kun den, der har autorisation som klinisk diætist.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som klinisk diætist og om afgrænsning heraf.

Kapitel 19

Radiografer

Autorisation

§ 62. Autorisation som radiograf meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk radiografeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som radiograf har kun den, der har autorisation som radiograf.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som radiograf og om afgrænsning heraf.

Kapitel 20

Bandagister

Autorisation

§ 63. Autorisation som bandagist meddeles den, der har bestået eksamen og gennemført en praktisk uddannelse i henhold til en af ministeren for sundhed og forebyggelse godkendt uddannelse som bandagist eller et udenlandsk uddannelsesforløb, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om, at autorisation som bandagist kan meddeles på basis af en af undervisningsministeren godkendt uddannelse som bandagist.

Stk. 3. Ret til at betegne sig som bandagist har kun den, der har autorisation som bandagist.

Stk. 4. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af bandagistvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 21

Kliniske tandteknikere

Autorisation

§ 64. Autorisation som klinisk tandtekniker meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk eksamen som klinisk tandtekniker eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, og har virket som klinisk tandteknikerassistent i 1 år enten hos en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke eller en klinisk tandtekniker, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som klinisk tandtekniker har kun den, der har autorisation som klinisk tandtekniker.

Stk. 3. Ret til at udøve virksomhed som klinisk tandtekniker har kun den, der har autorisation som klinisk tandtekniker, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Virksomhed som klinisk tandtekniker omfatter indsættelse og korrektion af aftagelige tandproteser til voksne personer med tandtab, som i øvrigt ikke har sygelige forandringer eller medfødte defekter i bevarede tænder og mund eller kæber.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om, at dele af virksomheden kun må udføres af kliniske tandteknikere i samarbejde med tandlæger. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan endvidere fastsætte regler om, at dele af virksomheden kun må udføres efter en tandlæges instruktion og under dennes tilsyn. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan endelig fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som klinisk tandtekniker, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Tandlægers og lægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

Kapitel 22

Tandplejere

Autorisation m.v.

§ 65. Autorisation som tandplejer meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk tandplejereksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som tandplejer har kun den, der har autorisation som tandplejer.

Stk. 3. Ret til at udøve virksomhed som tandplejer har kun den, der har autorisation som tandplejer, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Virksomhed som tandplejer omfatter patientundersøgelse, fjernelse af hårde tandbelægninger og rodafglatning, pudsning og polering af tandrestaureringer, herunder fjernelse af fyldningsoverskud, samt anlæggelse af infiltrationsanalgesi (lokalbedøvelse). Virksomhed som tandplejer omfatter endvidere

instrumentel fjernelse af bløde tandbelægninger samt afpudsning af tænderne og indsætning og aftagning af tandreguleringsapparat.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som tandplejer, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Tandlægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

§ 66. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om ordination og anvendelse af lægemidler, herunder bedøvelsesmidler, som led i udøvelsen af tandplejervirksomhed.

Kapitel 23

Optikere, kontaktlinseoptikere og optometrist

Autorisation som optiker

§ 67. Autorisation som optiker meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk optikereksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Ansøgning om autorisation som optiker skal indgives til Sundhedsstyrelsen inden den 1. juli 2014.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som optiker har kun den, der har autorisation som optiker eller optometrist, jf. § 68.

Stk. 3. Ret til at udøve optikervirksomhed har kun den, der har autorisation som optiker, jf. dog stk. 6 og § 68, stk. 5.

Stk. 4. Optikervirksomhed omfatter synsbestemmelse med henblik på tilpasning, kontrol og udlevering af briller og andre individuelt udformede synshjælpemidler, dog ikke kontaktlinser, jf. § 68.

Stk. 5. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som optiker, jf. stk. 4, og om afgrænsning heraf.

Stk. 6. Lægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 3-5.

Autorisation som kontaktlinseoptiker og optometrist

§ 68. Autorisation som kontaktlinseoptiker meddeles den, der har opnået autorisation som optiker, og som herudover har bestået en af undervisningsministeren godkendt uddannelse i kontaktlinsetilpasning eller gennemført et udenlandsk uddannelsesforløb, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Ansøgning om autorisation som kontaktlinseoptiker skal indgives til Sundhedsstyrelsen inden den 1. januar 2016.

Stk. 2. Autorisation som optometrist meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk optometristeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 3. Ret til at betegne sig som kontaktlinseoptiker og optometrist har kun den, der har autorisation som kontaktlinseoptiker eller optometrist.

Stk. 4. Ret til at udøve virksomhed som kontaktlinseoptiker og optometrist har kun den, der har autorisation som kontaktlinseoptiker eller optometrist, jf. dog stk. 7.

Stk. 5. Virksomhed som kontaktlinseoptiker og optometrist omfatter ud over virksomhed som optiker, jf. § 67, stk. 4, tillige tilpasning, kontrol og udlevering af kontaktlinser.

Stk. 6. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som kontaktlinseoptiker og optometrist, jf. stk. 5, og om afgrænsning heraf.

Stk. 7. Lægers virksomhed berøres ikke af bestemmelserne i stk. 4-6.

Forholdet mellem autorisation som optiker og autorisation som kontaktlinseoptiker

§ 69. Fratagelse af autorisation som optiker medfører tillige fratagelse af autorisation som kontaktlinseoptiker. Fratagelse af autorisation som kontaktlinseoptiker medfører, medmindre Sundhedsstyrelsen indstiller andet, tillige fratagelse af autorisation som optiker.

Kapitel 24

Fodterapeuter

Autorisation

§ 70. Autorisation som fodterapeut meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk fodterapeuteksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som fodterapeut har kun den, der har autorisation som fodterapeut.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af fodterapeutvirksomhed og om afgrænsning heraf.

Kapitel 24 a

Social- og sundhedsassistenter

Autorisation

§ 70 a. Autorisation som social- og sundhedsassistent meddeles den, der har bestået dansk eller færøsk eksamen som social- og sundhedsassistent eller en udenlandsk eksamen, som kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som social- og sundhedsassistent har kun den, der har autorisation som social- og sundhedsassistent.

Stk. 3. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som social- og sundhedsassistent og om afgrænsning af virksomheden.

Afsnit III

Kosmetisk behandling

Kapitel 25

§ 71. Ved kosmetisk behandling forstås korrektiv virksomhed, hvor det kosmetiske hensyn udgør den afgørende indikation, eller behandling, der som hovedformål har til hensigt at forandre eller forbedre udseendet.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om kosmetiske behandlinger eller behandlingsmetoder, der medfører risiko for patientsikkerheden, herunder risiko for komplikationer eller bivirkninger. Sundhedsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler om, at de i 1. pkt. nævnte behandlinger eller behandlingsmetoder alene må udføres af personer, der har særlige faglige kvalifikationer.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om behandlingsudstyr til brug for kosmetiske behandlinger, hvis anvendelse indebærer risiko for patientsikkerheden. Sundhedsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler om, at det i 1. pkt. nævnte behandlingsudstyr alene må anvendes af personer, der har særlige faglige kvalifikationer.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om form og indhold af den information, der skal gives patienten i forbindelse med kosmetisk behandling, herunder om krav til betænkningstid for patienten og om, hvem informationen skal gives af.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen kan uden retskendelse inspicere klinikker, hvor autoriserede sundhedspersoner eller disses medhjælp udfører kosmetisk behandling, og kan opstille krav til klinikernes faglige virksomhed.

§ 72. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om, at kosmetisk behandling, der udføres af autoriserede sundhedspersoner eller disses medhjælp, skal registreres i Sundhedsstyrelsen, og om, at registreringen er en betingelse for, at kosmetisk behandling kan udføres i privat regi af autoriserede sundhedspersoner.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om, at der af de autoriserede sundhedspersoner, der praktiserer med kosmetisk behandling, opkræves et årligt gebyr for Sundhedsstyrelsens udgifter i forbindelse med registreringsordningen og med det udvidede tilsyn på området.

Afsnit IV

Øvrige bestemmelser om sundhedsfaglig virksomhed

Kapitel 26

§ 73. En person, der ikke har autorisation efter denne lov, kan behandle syge, jf. dog § 1, stk. 3, og § 74. Den pågældende må dog ikke i den forbindelse udsætte nogens helbred for påviselig fare.

§ 74. En person, der ikke har autorisation som læge, må ikke behandle en person for veneriske sygdomme i smittefarligt stadium, tuberkulose eller anden smitsom sygdom.

Stk. 2. En person, der ikke har autorisation som læge, må ikke, medmindre andet er særligt lovhjemlet, foretage operative indgreb, iværksætte fuldstændig eller lokal bedøvelse, yde fødselshjælp, anvende lægemidler, der kun må udleveres fra apotekerne mod recept, eller anvende røntgen- eller radiumbehandling eller behandlingsmetoder med elektriske apparater, mod hvis anvendelse af uautoriserede personer Sundhedsstyrelsen har nedlagt forbud på grund af behandlingens farlighed.

Stk. 3. Nåleakupunkturbehandling er ikke omfattet af bestemmelsen i stk. 2.

Afsnit V

Straffebestemmelser

Kapitel 27

§ 75. En autoriseret sundhedsperson, der gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sin virksomhed, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 76. En person, der har fraskrevet sig eller fået frataget autorisation, har indskrænket eller fået indskrænket virksomhedsområdet efter kapitel 3, og som fortsætter med at udøve det pågældende hverv, straffes med bøde eller fængsel i indtil 3 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

§ 77. En person, der efter at være fyldt 75 år udøver selvstændig faglig virksomhed uden Sundhedsstyrelsens tilladelse, jf. § 14, stk. 3, straffes med bøde.

§ 78. En person, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på anden måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, jf. § 27, stk. 2, § 47, stk. 2, § 52, stk. 2, § 54, stk. 2, § 55, stk. 2, § 58, stk. 2, § 59, stk.

2, § 60, stk. 2, § 61, stk. 2, § 62, stk. 2, § 63, stk. 3, § 64, stk. 2, § 65, stk. 2, § 67, stk. 2, § 68, stk. 3, 70, stk. 2, og § 70 a, stk. 2, straffes med bøde.

§ 79. En person, der uden autorisation udøver virksomhed på et sundhedsfagligt område, der er forbeholdt autoriserede personer, jf. § 27, stk. 3, § 47, stk. 3, § 52, stk. 3, § 55, stk. 3, § 64, stk. 3, § 65, stk. 3, § 67, stk. 3, og § 68, stk. 4, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 80. En person, der uden tilladelse til selvstændigt virke som læge, tandlæge eller kiropraktor, jf. §§ 29, 48 og 53, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

§ 81. En person, der uden tilladelse til at betegne sig som speciallæge, jf. § 30, giver udtryk for at besidde en sådan tilladelse, straffes med bøde.

§ 82. En autoriseret sundhedsperson, der tilsidesætter en oplysnings- eller indberetningspligt efter § 19, § 20, stk. 2, § 26, stk. 2, og § 43 straffes med bøde.

§ 83. En læge eller tandlæge, der efter at have mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler fortsætter med foretage sådanne ordinationer eller giver andre læger eller tandlæger vildledende oplysninger for at få dem til at ordinere lægemidler for sig, jf. § 38 og § 51, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 84. En læge, der tilsidesætter sin hjælpepligt efter § 42, stk. 1, straffes med bøde.
Stk. 2. En jordemoder, der tilsidesætter sin hjælpepligt efter § 57, straffes med bøde.

§ 85. En læge, der tilsidesætter sin pligt til at søge faren afbødet efter § 44, straffes med bøde.

§ 86. En læge, der bibringer almenheden en urigtige forestilling om, at en behandling ved en lægmand sker efter lægens anvisning eller på lægens ansvar, jf. § 45, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

§ 87. En person, der uden autorisation efter denne lov behandler syge og i den forbindelse udsætter nogens helbred for påviselig fare, jf. § 73, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Stk. 2. Under skærpende omstændigheder, såsom hvis pågældende har forårsaget væsentlig skade på legeme eller helbred, eller hvis pågældende tidligere er dømt for overtrædelse af §§ 73 og 74, kan straffen stige til fængsel i indtil 1 år. Det samme gælder, hvis patienten er umyndig som følge af mindreårighed eller på grund af sindssygdom eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket tilstand er ude af stand til at varetage sine anliggender.

Stk. 3. Hvis en person, der tidligere er idømt frihedsstraf for overtrædelse af §§ 73 og 74, på ny idømmes sådan straf for overtrædelse af en af de nævnte bestemmelser, kan der ved dommen gives vedkommende pålæg om helt at afholde sig fra at behandle syge. Overtrædelse af sådant pålæg straffes med bøde eller fængsel i indtil 3 måneder.

§ 88. En person, der uden autorisation som læge behandler en person for veneriske sygdomme i smittefarligt stadium, tuberkulose eller anden smitsom sygdom, jf. § 74, stk. 1, straffes med fængsel i indtil 1 år, under formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. At den pågældende som følge af sin manglende lægekyndighed ikke har været i stand til at erkende sygdommens natur, fritager ikke pågældende for straf.

§ 89. En person, der uden autorisation som læge foretager operative indgreb, iværksætter fuldstændig eller lokal bedøvelse, yder fødselshjælp, anvender lægemidler, der kun må udleveres fra apotekerne mod

recept, eller anvender røntgen- eller radiumbehandling eller behandlingsmetoder med elektriske apparater, mod hvis anvendelse af uautoriserede personer Sundhedsstyrelsen har nedlagt forbud på grund af behandlingens farlighed, jf. § 74, stk. 2, straffes med fængsel i indtil 1 år, under formildende omstændigheder med bøde.

§ 90. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel i lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939: Straffeloven, med senere og kommende ændringer.

§ 91. I forskrifter, der er udfærdiget i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Afsnit VI

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 92. Anordningen træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Kunngerðablaðið.

Stk. 2. Samtidig ophæves:

- 1) Kapitel 2 og § 26 i kongelig anordning nr. 634 af 20. juli 1995 om ikrafttræden på Færøerne af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse,
- 2) kongelig anordning nr. 35 af 21. december 1935 for Færøerne om Udøvelse af Lægegerning som senest ændret ved anordning nr. 398 af 20. april 2010,
- 3) kongelig anordning nr. 535 af 21. december 1951, hvorved lov om sygeplejersker sættes i kraft på Færøerne som senest ændret ved anordning nr. 217 af 6. april 1988,
- 4) kongelig anordning nr. 100 af 20. februar 1987 om ikrafttræden på Færøerne af lov om fodterapeuter,
- 5) kongelig anordning nr. 218 af 6. april 1988 om ikrafttræden på Færøerne af lov om tandlæger
- 6) lov nr. 671 af 13. december 1978 om jordemødre, som ændret ved kongelig anordning nr. 10 af 7. januar 1983,
- 7) kongelig anordning nr. 215 af 6. april 1988 om ikrafttræden på Færøerne af lov om kliniske tandteknikere,
- 8) kongelig anordning nr. 216 af 6. april 1988 om ikrafttræden på Færøerne af lov om terapiassistenter,
- 9) anordning nr. 602 frá 7. juli 1999 om ikrafttræden for Færøerne af lov om kliniske diætister,
- 10) anordning nr. 603 frá 7. juli 1999 om ikrafttræden for Færøerne af lov om tandplejere,
- 11) anordning nr. 178 frá 18. marts 2005 om ikrafttræden for Færøerne af lov om bioanalytikere og
- 12) anordning nr. 177 frá 18. marts 2005 om ikrafttræden for Færøerne af lov om radiografer.

Stk. 3. Hvor autorisation er meddelt en person på grundlag af de i stk. 2 nævnte bestemmelser, bevarer denne autorisation sin gyldighed efter denne lov.

§ 93. Sundhedspersoner, der inden lovens ikrafttræden er fyldt 75 år, omfattes ikke af bestemmelsen i § 14 om bortfald af retten til at udøve selvstændig virksomhed.

§ 94. Tandlæger og kiropraktorer, der inden lovens ikrafttræden har erhvervet autorisation som henholdsvis tandlæge eller kiropraktor, får ved lovens ikrafttræden umiddelbart ret til selvstændigt virke som tandlæge, jf. § 48, og kiropraktor, jf. § 53.

Givet på Christiansborg Slot, den (dato)

Under Vor Kongelige Hånd og Segl
MARGRETHE R.

Side

/Astrid Krag

Bilag 1.**Bemærkninger**

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med anordningen og gældende ret i Færøerne

Regulering af sundhedspersoners faglige adfærd findes i øjeblikket i 12 individuelle kongelige anordninger. De 12 anordninger er vedtaget over en længere årrække, og der er derfor forskel i deres sprogbrug, men størstedelen af bestemmelserne er generelle og gælder således for alle eller en stor del af de autoriserede sundhedspersoner. Anordningerne vedr. autorisation af sundhedspersoner indeholder endvidere bestemmelser, der er helt eller delvist forældede. Det er derfor nødvendigt at ajourføre disse anordninger.

Anordningens formål er, jf. § 1, stk. 1, at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med særlig fare for patienter.

Formålet med anordningen er endvidere at samle de gældende bestemmelser i de 12 eksisterende anordninger vedr. autorisation af sundhedspersoner i en fælles autorisationsanordning og samtidigt at forenkle, modernisere og regelsanere lovgivningen, samt at gennemføre nogle få indholdsmæssige ændringer. I Danmark samlede man de eksisterende autorisationslove i en samlet lov ved lov nr. 2006/451. Det er denne lov, der nu ønskes sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

Bestemmelserne i kongelig anordning om ikrafttræden på Færøerne af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, vedr. fratagelse og generhvervelse af autorisation optages i anordningen, samtidig med at kapitel 2 og § 26 i anordningen om sundhedsvæsenets centralstyrelse foreslås ophævet.

Denne kongelige anordning omfatter områder, der hidtil har været reguleret i følgende regelsæt:

- kongelig anordning nr. 634 af 20. juli 1995 om ikrafttræden på Færøerne af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse (kapitel 2 og § 26),
- kongelig anordning nr. 35 af 21. december 1935 for Færøerne om Udøvelse af Lægegerning som senest ændret ved anordning nr. 398 af 20. april 2010,
- kongelig anordning nr. 535 af 21. december 1951, hvorved lov om sygeplejersker sættes i kraft på Færøerne som senest ændret ved anordning nr. 217 af 6. april 1988,
- kongelig anordning nr. 100 af 20. februar 1987 om ikrafttræden på Færøerne af lov om fodterapeuter,
- kongelig anordning nr. 218 af 6. april 1988 om ikrafttræden på Færøerne af lov om tandlæger
- lov nr. 671 af 13. december 1978 om jordemødre, som ændret ved kongelig anordning nr. 10 af 7. januar 1983,
- kongelig anordning nr. 215 af 6. april 1988 om ikrafttræden på Færøerne af lov om kliniske tandteknikere,
- kongelig anordning nr. 216 af 6. april 1988 om ikrafttræden på Færøerne af lov om terapiassistenter,

- anordning nr. 602 frá 7. juli 1999 om ikrafttræden for Færøerne af lov om kliniske diætister,
- anordning nr. 603 frá 7. juli 1999 om ikrafttræden for Færøerne af lov om tandplejere,
- anordning nr. 178 frá 18. marts 2005 om ikrafttræden for Færøerne af lov om bioanalytikere og
- anordning nr. 177 frá 18. marts 2005 om ikrafttræden for Færøerne af lov om radiografer.

De nævnte anordninger og bestemmelser i anordninger foreslås ophævet samtidig med denne anordning træder i kraft.

2. Anordningens indhold

2.1. Struktur

Alle fælles bestemmelser om autorisation af sundhedspersoner er samlet i ét afsnit (afsnit I), indeholdende først og fremmest regler for meddelelse, fraskrivelse, fratagelse og generhvervelse af autorisation samt virksomhedsindskrænkning og ophør heraf. Desuden indeholder afsnittet regler om de pligter, som meddelelse af autorisation medfører: pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, tavshedspligt, oplysnings- og indberetningspligt, journalføringspligt m.v. De særlige bestemmelser om de enkelte grupper af autoriserede sundhedspersoner er reguleret i afsnit II og i hvert sit kapitel.

Afsnit III indeholder nye bestemmelser om kosmetisk behandling. Endvidere er der i et kort afsnit (afsnit IV) optaget bestemmelser om regulering af anden sundhedsfaglig virksomhed, der nu findes i lægelovens kapitel om kvaksalveri. Disse bestemmelser fastsætter samtidig, hvilken virksomhed der er lægeførbeholdt. Endelig er der i lovforslaget et samlet afsnit (afsnit V) om straffebestemmelser og et afsnit (afsnit VI) om overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

2.2. Ændringer i forhold til gældende ret

2.2.1. Autorisation bliver lovfæstet vedrørende et bredere udvalg af sundhedspersoner

I den gældende lovgivning i Færøerne er autorisation af kiropraktorer, ergoterapeuter, fysioterapeuter, optikere og social- og sundhedsassistenter ikke reguleret ved lov. Når denne kongelige anordning træder i kraft, bliver autorisation af disse sundhedspersoner lovfæstet.

2.2.2. Patientjournaler

I gældende lovgivning i Færøerne er der ikke fastsat udførlige regler om patientjournaler indenfor sygehusvæsenet. I kap 6 i denne kongelige anordning bliver der fastsat regler om patientjournaler, herunder om journalføring, journalens indhold, journalføringsmedier, rettelse af journaler og opbevaring og overdragelse af journaler.

Ved at sætte disse regler i kraft for Færøerne, bliver patientsikkerheden og kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser i Færøerne styrket.

2.2.3. Kosmetisk behandling

I anordningens afsnit III, kapitel 25 er optaget nye og samlede regler vedrørende kosmetisk behandling. Reglerne er baseret på en rapport af december 2004 fra Sundhedsstyrelsens arbejdsgruppe om lægers udførelse af kosmetisk kirurgi.

De nye regler bemyndiger Sundhedsstyrelsen til at bestemme, at nærmere beskrevne behandlinger, behandlingsmetoder eller behandlingsudstyr til brug for kosmetisk behandling alene må anvendes af sundhedspersoner med særlige kvalifikationer, eller på nærmere beskrevne vilkår.

Endvidere bemyndiges Sundhedsstyrelsen til at etablere en registreringsordning vedrørende de klinikker og de sundhedspersoner, der udfører kosmetisk behandling, samt til at indføre en gebyrordning vedrørende registreringsordningen og de med det udvidede tilsyn forbundne udgifter.

Sundhedsstyrelsen gives mulighed for at inspicere klinikker, hvor der udføres kosmetisk behandling, og mulighed for at opstille krav til disses sundhedsfaglige drift og den faglige virksomhed i øvrigt.

Sundhedsstyrelsen gives mulighed for, at påbyde en autoriseret sundhedsperson at indstille sin kosmetiske virksomhed helt eller delvist, mens der foretages undersøgelse af vedkommendes faglige virksomhed.

Reglerne indeholder mulighed for fratagelse af autorisation og for idømmelse af straf.

2.2.4. Udvidet adgang til umiddelbart at foretage virksomhedsindgreb over for en autoriseret sundhedsperson.

Der foreslås en udvidet adgang for Sundhedsstyrelsen til i påtrængende tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at en autoriseret sundhedsperson er til fare for patientsikkerheden, umiddelbart at indskrænke virksomhedsområdet, så længe mistanken herom undersøges. Bestemmelsen indgår i det almindelige tilsynsafsnit, og gælder således for al sundhedsfaglig virksomhed, der er til fare for patientsikkerheden.

2.2.5. Bortfald af retten til selvstændig faglig virksomhed, når sundhedspersonen fylder 75 år

Af hensyn til patientsikkerheden foreslås som noget nyt, at en autoriseret sundhedsperson, der fylder 75 år, skal ansøge om at kunne fortsætte med at udøve selvstændig faglig virksomhed. Ansøger sundhedspersonen ikke, bortfalder retten til selvstændig faglig virksomhed.

Sundhedsstyrelsen vil konkret vurdere, om sundhedspersonen er egnet til at fortsætte selvstændig faglig virksomhed. Ved vurderingen vil Sundhedsstyrelsen bl.a. lægge vægt på vedkommendes helbredstilstand og tilknytning til arbejdsmarkedet. Lignende bestemmelser findes i Norge og Holland.

Retten til fortsat at anvende professionsbetegnelsen bortfalder ikke.

2.2.6. Medhjælp

Der indføres en generel hjemmel for Sundhedsstyrelsen til at udstede nærmere regler om sundhedspersoners medhjælp.

Af lægelovens bestemmelse om lægers pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed har man hidtil udledt, at læger kan anvende den medhjælp, som de i den konkrete situation skønner egnet.

2.2.7. Lægers turnusuddannelse

For at skabe fleksibilitet i den lægelige videreuddannelse foreslås det at give mulighed for generelt at fastsætte længden af turnusuddannelsen til 12 -18 måneder.

2.2.8. Selvstændigt virke for tandlæger og kiropraktorer

Det foreslås for uddannelse som tandlæge og kiropraktor at indføre – efter afsluttet 1-årig praktik – tilladelse til selvstændigt virke som henholdsvis tandlæge eller kiropraktor.

2.2.9. Udførelse af nåleakupunkturbehandling

Behandling med nåleakupunktur, der hidtil har været forbeholdt læger eller disses medhjælp, foreslås fremover at kunne foretages uden lægelig medvirken.

2.2.10. Modernisering af sprog og ophævelse af forældede bestemmelser

I anordningen er der sket en række moderniseringer af sproget og udeladelse af bestemmelser, der har mistet deres betydning, hovedsagelig i relation til bestemmelser fra lægeloven.

3. *Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for færøske og danske offentlige myndigheder i Færøerne*

Lovens ikrafttræden i Færøerne skønnes ikke at medføre betydelige økonomiske og administrative konsekvenser for færøske og danske offentlige myndigheder i Færøerne eller for private i Færøerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Der henvises til bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser til lov nr. 2006/451 om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (lovforslag: FT 2005-06/1 LSF 111)

Vedrørende bemærkninger til ændringer foretaget i loven siden dens ikrafttræden henvises til: L2008/537 (lovforslag: FT 2007-08/2 LSF 140); L 2008/538 (lovforslag: FT 2007-08/2 LSF 141A); L 2010/140 (lovforslag: FT 2009-10 LSF 58); L 2010/706 (lovforslag: FT 2009-10 LSF 130); L 2011/155 (lovforslag: 2010-11 LSF 97) og L 2013/361 (lovforslag: FT 2012-13 LSF 94)

Følgende sær færøske tilføjelser og ændringer er foreslået i anordningsudkastet:

Til § 1. Ved en fejl er optikere ikke nævnt i den danske lovbekendtgørelse, da loven blev sammenskrevet i 2011. Optikere er nævnt i lovbekendtgørelse nr. 1350 af 17. december 2008, men ikke i lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011. Eftersom "optikere" er nævnt i § 1, stk. 3 i gældende dansk lov, bliver "optikere" indsat i denne kongelige anordning.

Til § 3, stk. 2. Det foreslås, at Sundhedsstyrelsen meddeler autorisationer til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den tilsvarende danske eller færøske uddannelse. Dette eftersom man i Færøerne i øjeblikket har mulighed for at tage nogle sundhedsuddannelser.

Med "udlandet" i dette stykke menes udenfor Rigsfællesskabet, dvs. udenfor Danmark, Færøerne og Grønland.

Til § 4. Det foreslås, at bestemmelsen kommer til at omfatte uddannelser gennemført i Danmark, Færøerne eller i udlandet, jf. ovenfor til § 3, stk. 2.

Til § 8. Det foreslås, at § 8, stk. 4. ikke sættes i kraft for Færøerne. Dette pga. at man i Færøerne ikke har en ordning med "ydernummer". Bestemmelsen er derfor irrelevant for Færøerne.

Til § 12, stk. 1. Der er indføjet "eller Færøerne" efter ordlyden: "er autorisation som sundhedsperson i Danmark". Dette således at bestemmelsen også kommer til at omfatte sundhedspersoner i Færøerne.

Til § 13. I § 13, stk. 2 er der indføjet "Landslægen" i stedet for "embedslæger". Landslægen er Sundhedsstyrelsens repræsentant i Færøerne. I § 13, stk. 3 er der i stedet for "Straffelovens § 79, stk. 1" indført: "§ 79, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939: Straffeloven, med senere og kommende ændringer", som er den gældende lovgivning i Færøerne.

Til §§ 15 og 16. I § 15 er regler om, at den danske undervisningsminister m.fl. fastsætter regler vedr. uddannelse af sundhedspersoner. Derudover er regler om klage over danske uddannelsesinstitutioner. Færøerne har overtaget undervisningsområdet som særanliggende d. 1. jan 2002, jf. lagtingslov nr. 130 af 8. oktober 2001 om at overtage sager og sagsområder på liste A i Hjemmestyrelsen, jf. § 2 i Hjemmestyrelsen (Færø Amtskundtgørelse nr. 11 af 31. marts 1948 af lov om Færøernes Hjemmestyre). Eftersom undervisningsområdet og al lovgivning i den forbindelse er færøsk særanliggende og reguleres i lagtingslove, er det ikke muligt at sætte § 15 i kraft i Færøerne. Tilsvarende betragtninger gør sig gældende for § 16.

Til § 21. Ved en fejl er optikere ikke nævnt i den danske lovbekendtgørelse, da loven blev sammenskrevet i 2011. Optikere er nævnt i lovbekendtgørelse nr. 1350 af 17. december 2008, men ikke i lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011. Eftersom "optikere" er nævnt i § 21 i gældende dansk lov, bliver "optikere" indsat i denne kongelige anordning.

Til § 26, stk. 1. I stedet for "Sundhedsloven" er der indføjet: "§ 4 i kongelig anordning nr. 634 af 20. juli 1995 om ikrafttræden på Færøerne af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse", som er den gældende lovgivning i Færøerne.

Til § 27, stk. 1. Selv om der ikke er en lægevidenskabelig embedseksamen i Færøerne endnu, arbejder det færøske universitet med muligheden for at udvikle en lægevidenskabelig bachelor eksamen, med de nødvendige godkendelser og samarbejdsaftaler med danske myndigheder, herunder Sundhedsstyrelsen. Det foreslås derfor, at denne bestemmelse kommer til at omfatte både dansk og færøsk eksamen, således at en kommende færøsk eksamen kan blive omfattet af loven.

Til § 31. Færøerne er ikke en del af de danske regioner, og Færøerne er heller ikke opdelt i regioner og har ikke private sygehuse. Derfor er der i § 31, stk. 2 i stedet for "regioners sygehuse og private sygehuse" sat: "offentlige sygehuse". Ordlyden i § 31, stk. 3: "regionerne i forening" er ikke ændret. Dette er en bestemmelse, der meget sjældent bliver brugt, og det foreslås derfor, af praktiske årsager, at bibeholde bestemmelsen som den er. Regionerne i forening kommer således at repræsentere Færøerne iht. denne bestemmelse.

Til § 34. Der foreslås ikke ændringer til bestemmelsen. I stedet foreslås det, at en af regionerne efter aftale repræsenterer Færøerne i de regionale videreuddannelsesråd for læger. I øjeblikket har Færøerne sådan en aftale med Videreuddannelsesregion Øst.

Til § 35, stk. 1. Der er indføjet "Landslægen" i stedet for "embedslæger". Landslægen er Sundhedsstyrelsens repræsentant i Færøerne.

Til § 39. Der er indføjet "Landslægen" i stedet for "embedslæger". Landslægen er Sundhedsstyrelsens repræsentant i Færøerne.

Til § 41, stk. 1. I stedet for "kan alene foretages af læger ansat i lægestillinger ved de kommunale, regionale eller private institutioner, der er nævnt i sundhedslovens § 142, stk. 2." indføjes: "foretages af offentligt ansatte læger". Dette pga. at der i Færøerne ikke er regionalt ansatte læger eller læger ansat ved private institutioner. Ved offentligt ansatte læger forstås: kommunelæger og læger ansat ved de offentlige sygehuse. Til stk. 2. Stykket er sålydende: "Stk. 2. Ordinationsretten efter stk. 1, 1. pkt., kan efter aftale i nærmere bestemte tilfælde overlades til en anden læge, herunder en alment praktiserende læge eller en praktiserende speciallæge." Eftersom stk. 1 i denne kongelige anordning omfatter alle offentligt ansatte læger, er det unødvendigt at sætte stk. 2 i kraft for Færøerne. Det bliver derfor foreslået, at stk. 2 ikke sættes i kraft for Færøerne.

Til § 44. Der er indføjet "Landslægen" i stedet for "embedslæger". Landslægen er Sundhedsstyrelsens repræsentant i Færøerne.

Til § 46. Det bliver foreslået, at indsætte "eller landsstyremedlem" i indgangen til denne paragraf. I praksis er det således, at mange af de takster for lægeerklæringer, der er fastsat efter forhandling mellem vedkommende danske minister og pågældende lægeorganisation, bliver anvendt uden ændring i Færøerne. I nogle tilfælde er det dog således, at det færøske landsstyremedlem efter forhandling med de færøske lægeorganisationer fastsætter særlige takster for lægeerklæringer. Eftersom man gerne vil fortsætte denne praksis, bliver det foreslået, at både ministeren og landsstyremedlemmet bliver nævnt i bestemmelsen.

Til § 47, stk. 1, 52, stk. 1 og § 55, stk. 1. Selv om der ikke er en eksamen på disse områder i Færøerne endnu, foreslås det, at disse bestemmelser kommer til at omfatte både dansk og færøsk eksamen, således at en kommende færøsk eksamen på området kan blive omfattet af loven.

Til § 54, stk. 1. Det foreslås, at bestemmelsen kommer til at omfatte både dansk og færøsk sygeplejerskeeksamen, eftersom der i Færøerne er en godkendt sygeplejerskeeksamen. Uddannelsen er i Færøerne reguleret ved: lagtingslov nr. 2 af 22. januar 2003 om uddannelse af sygeplejersker, og ved bekendtgørelse nr. 19 af 3. marts 2011 om uddannelse af sygeplejersker (B.SC.CUR).

Til § 58, stk. 1 og 59, stk. 1. Selv om der ikke er en eksamen på disse områder i Færøerne endnu, arbejder det færøske universitet med muligheden for at udvikle en overbygning til fysioterapeut- og ergoterapeut uddannelsen, med de nødvendige godkendelser og samarbejdsaftaler med danske myndigheder, herunder Sundhedsstyrelsen. Det foreslås derfor, at denne bestemmelse kommer til at omfatte både dansk og færøsk eksamen, således at en kommende færøsk eksamen kan blive omfattet af loven.

Til § 60, stk. 1, 61, stk. 1, § 62, stk. 1, § 64, stk. 1, 65, stk. 1, § 67, stk. 1, § 68, stk. 2 og § 70, stk. 1. Selv om der ikke er en eksamen på disse områder i Færøerne endnu, foreslås det, at disse bestemmelser kommer til at omfatte både dansk og færøsk eksamen, således at en kommende færøsk eksamen på området kan blive omfattet af loven.

Til § 70a, stk. 1. Det foreslås, at bestemmelsen kommer til at omfatte både dansk og færøske uddannelse vedr. social- og sundhedsassistent, eftersom der i Færøerne er en godkendt uddannelse vedr. social- og sundhedsassistent. Uddannelsen er i Færøerne reguleret ved: lagtingslov nr. 57 af 26. maj 2010 om sundhedsuddannelser, og bekendtgørelse nr. 11 af 19. januar 2011 om social- og sundhedsassistenter.

Til § 90. I stedet for en henvisning til reglerne i straffelovens 5. kapitel, er der i denne anordning en henvisning til gældende lov i Færøerne, som er: reglerne i 5. kapitel i lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939: Straffeloven, med senere og kommende ændringer.

Til § 92. De gældende autorisationslove i Færøerne ophæves samtidig med, at denne lov træder i kraft for Færøerne.

¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”§ 97. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.”

² Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.”

³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”Stk. 2. § 1, nr. 1, 7 og 16-24, og § 2 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.”

⁴ Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.”

⁵ Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.”

⁶ Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.”